

La rebel·lió de les sotanes

Deu sacerdots estrangers expulsats de Nicaragua

Vicent PARRAL

El passat 9 de juliol el govern de Nicaragua cancel·là els permisos de residència al país de deu sacerdots estrangers, després que alguns d'ells participassin en una manifestació de suport al salesià Luis Amado Peña, acusat de col·laborador amb l'anomenat «front intern» del grup contrarevolucionari Fuerza Democràtica Nicaragüense. Dies abans, la televisió havia oferit una gravació en la qual es veia el sacerdot transportant una maleta i conversant amb Pedro Espinosa Sánchez, un dels caps del «front intern», detingut per les autoritats sandinistes ara fa un mes. Peña i les autoritats eclesiàstiques contestaren el govern adduint que les filmacions eren trucades, acusació que respongué el

Ministeri de l'Interior posant a disposició de la jerarquia les proves amb les quals compta, perquè puguin ser analitzades per especialistes i se'n comprove l'autenticitat.

Amb aquest incident s'han aguditzat les tensions entre un sector important de l'església nicaragüenca i el sandinisme, les quals tingueren el primer episodi a l'estiu del 1982, en què es produí un incident al col·legi salesià de Masaya, on moriren dos joves sandinistes. El govern acusà aleshores els salesians de contrarevolucionaris i expulsà dos membres d'aquest orde del país. La visita del Papa Wojtila, el quatre de març de l'any passat, i els enfrontaments verbals amb la multitud assistent a la missa celebrada a Managua, que reclamava la condemna del pontífex als guerrillers antisandinistes,

refermà les tensions; i el divorci entre la jerarquia catòlica i el procés revolucionari s'ha anat accentuant imparablement des d'aleshores.

Un dur enfrontament verbal s'ha obert ara, amb motiu de les expulsions, entre monsenyor Obando y Bravo, arquebisbe de Managua, i el sacerdot i ministre de Cultura de la Junta, Ernesto Cardenal. Cardenal preguntat durant la seua estada a Santo Domingo sobre l'expulsió, digué que a Nicaragua hi ha una persecució religiosa, però no des del govern sandinista, sinó des de la jerarquia catòlica «en contra dels sacerdots i de les monges que fan costat a la revolució». Cardenal denuncià que els religiosos identificats amb la revolució són expulsats de Nicaragua pels bisbes, «si són estrangers».

Monsenyor Obando, al seu torn, afirmà a Managua que «solament un sacerdot que ha perdut la identitat pot parlar així», i formulà una duríssima i estranya acusació contra el sacerdot sandinista: absolutitzar l'estat, la riquesa i el sexe.

És evident que el deteriorament de les relacions entre l'església i l'estat, en un país on una gran part de la població viu la religiositat d'una manera profunda, no ajudarà en res l'actual procés electoral en què s'ha embarcat Nicaragua. I, si bé és cert que dins la mateixa església hi ha fortes tensions entre la cúpula i sacerdots fortament compromesos amb el procés revolucionari, la majoria dels catòlics sembla que segueixen els prelats. Mentre membres del govern sandinista, com Lionel Argüello o Sergio Ramírez, viatgen per països de tot el món reclamant el suport al procés electoral nicaragüenc, dins el país la tensió va aguditzant-se. I a les agressions dels contrarevolucionaris i la intransigència de l'oposició s'ajunta ara aquesta «guerra de les sotanes».

Entre els membres del sector més radicalitzat del sandinisme, com a conseqüència de tot el que hem exposat, comença a créixer una posició de dubte enfront de la possibilitat que es faci avançar la revolució enmig de tantes dificultats, per una via de respecte a determinades llibertats formals, alhora que, des dels sectors més moderats, s'ha propiciat el nomenament d'un altre sacerdot, el jesuïta Fernando Cardenal Martínez, com a nou ministre d'Educació. Nomenament contestat per la jerarquia obligant el jesuïta a escollir entre el sacerdoci i el ministeri.